

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง บทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาด
ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ส่งคำโต้แย้งของนายไพฑูริย์ รัตนเศรษฐ์ จำเลย (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาดตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องด้วยมาตรา ๖

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องได้ความว่า ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด เป็นโจทก์ฟ้อง ผู้ร้อง เป็นจำเลยในคดีล้มละลายต่อศาลจังหวัดนครราชสีมา ตามคดีหมายเลขคำที่ ล. ๒๒/๒๕๓๗ คดีหมายเลขแดงที่ ล. ๕/๒๕๕๓ ศาลจังหวัดนครราชสีมา มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของผู้ร้องเด็ดขาดตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๑๕ ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลจังหวัดนครราชสีมาต่อศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องว่าบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นตามคำร้องที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเป็นประเด็นเดียวกับที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๕๕ ว่า พระราชบัญญัติล้มละลายดังกล่าว ตรารัฐขึ้นเพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยเฉพาะในส่วนที่ให้อำนาจศาลในการสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาด หรือสั่งยกฟ้องตามมาตรา ๑๕ และให้อำนาจเจ้าพนักงานดำเนินการต่างๆ เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว เพื่อรวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ ตามมาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ของเจ้าหนี้และประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับก่อนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓๕ (๑) สามารถใช้บังคับต่อไปได้และพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ก็ได้กล่าวในคำปรารภว่าเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ไว้แล้วโดยเฉพาะตามคำวินิจฉัย

ดังกล่าวได้วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจจัดการทรัพย์สินหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ถูกหนีเด็ดขาดแล้ว ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

จากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวที่วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ นั้น ซึ่งรวมถึงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ตามคำขอให้วินิจฉัยในเรื่องนี้ด้วย จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยคำขอนี้ซ้ำอีก เพราะคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพัน รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

พลโท จุล อติเรก
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ